

LUMINIȚA VARTOLOMEI – Lecții de înot în Marea Muzică

(Grigore Constantinescu – 28 ianuarie 2016)

La Editura Muzicală, în 2015, au apărut, în două volume, alte scrieri ale Luminiței Vartolomei, cu un titlu care invită la lectură: **Lecții de înot în Marea Muzică**. Există o anumită nostalgie care începe să se contureze după ce anii de viață au acumulat diversele noastre experiențe de condeieri ocupați cu ascultarea și comentarea muzicii. Din această trăire se ivesc acele memorii de scrieri care nu sunt nici antologii, nici însemnări memorialistice, ci flash-uri spre trecutul trăit și drag sufletului nostru, pelerini prin sala Ateneului Român, studioul de concerte „Mihail Jora”, studioul de concerte al Conservatorului sau sălile cu spectacole muzicale. Parcurgând cartea Luminiței Vartolomei, despre care autoarea semnaleză că ar putea fi o continuare a celui de al II-lea volum intitulat **Stop cadru în sonor**, înțelegem că suntem invitați la parcurgerea unui drum care, fără a avea repere datate, construiește un itinerar prin muzică, așa cum l-a parcurs semnatarul acestor pagini. Are oare importanță când și de ce au fost scrise aceste referiri? În principiu nu, deoarece găsim varii subiecte, deocamdată ordonate alfabetic, ceea ce înseamnă că, în timpul ce vine, va exista și o continuare.

Textul propus lecturii celor ce vor să învețe, sau să reînvețe să înoate – ne spune cu zâmbet discret autoarea – în... Marea muzică, se oferă în proporții varii, poate determinate de subiecte, poate de importanța acceptată de autoare. În mare, ar fi vorba de trei ipostaze. Proporția miniaturală – pagină, trei sferturi de pagină sau chiar jumătate – pe care le-am denumi Fotograme, fiind destinate a ne face să gândim la o anumită persoană sau lucrare doar pentru o clipă. Există apoi subiecte de două sau trei pagini care au un cuprins puțin mai amplu, posibil de considerat ca Secvențe. În fine, despre unele personaje – în privința compozitorilor – ni se lasă un timp mai mult meditațiilor asupra aspectelor oferite lecturii, reprezentând calupuri cu o importanță mai semnificativă în succesiunea titlurilor. Este cel mai dezvoltat gen publicistic ales de Luminița Vartolomei definind, credem, Medalionul, altfel spus schița biografică și de creație. Aici, paginile sunt mai numeroase, deoarece autoarea a considerat interesantă importanța lor în peisajul Marii muzici.

Unitatea acestei cărți vine, paradoxal, din adoptarea tehnicii de puzzle. Când ai citit-o și ai așezat, după o abilitate proprie, fiecare piesă la locul ei, descoperi cum se conturează, surprinzătoare, o imagine de Mare... Marea Muzică, desigur!

Și, înțelegi că ai învățat să înoți printre capodopere și maestri... Atractivă idee pentru realizarea volumului, ceea ce nu este de fapt o surpriză din partea semnatarului.